

## 14.s.e. trinitatis

Det lyder så let. Sådan måden, hvorpå Jesus går ind i søjlegangen ved Bethesda Dam, ser en mand ligge der, en mand som har været syg i 38 år, og Jesus helbreder ham så – sådan blot med et ord.

Jesus spørger ham sådan ganske enkelt og ligetil: Vil du være rask". Og Jesus siger så: "Rejs dig, tag din bære og gå!" Manden kan da rejse sig og gå.

Selvsamme mand har været syg i 38 år og har intet selv har kunnet gøre for at ændre sin situation. Nu kommer Jesus så, uden at medtage piller eller udføre noget kirurgiske indgreb, lot med nogle få ord, og helbreder den syge og giver ham en ny hverdag, sætter ham fri til at gå ud i verden.

□

Bethesda Dam, hvad er det egentlig for et sted? Et antikt sted, som lå engang i Jerusalem. Maleren Joakim Skovgaard har givet mig et billede af det som et vandbassin omkranset af søjlegange, som hvis der var et vandbassin omme i St.Catherinæ kirkes klostergård her i Ribe.

De syge ligger så i søjlegangen omkring dammen, og fortæller evangelisten Johannes, de spejder ud over dammen, leder efter den mindste krusning i vandet, for en gang imellem har de hørt - ingen husker dog hvornår det sidst er sket - kommer en engel forbi og pisker med sine vinger vandet op, og når det sker, så vil den, der først kommer ned i vandet blive helbredt for sin sygdom, uanset, hvilken sygdom det er. Så gælder det blot om at komme først, for kun en helbredelse giver englens bølgeskulp de syge.

Det lyder som en gammel historie, men de syge ved Bethesda Dam forekommer mig egentlig at ligne den verden, vi lever. Her skal vi jo også gerne være på spring, og det gælder vel også her ofte om at komme først, at få en vareordre i hus, klare sig i konkurrencen.

Og som de fleste ved dammen dengang gælder det vel også for os. Vi ligger, sidder og står her med alle vores skavanker og mangler. Og vi kommer ikke først. Vi når ikke det, vi skal, har det måske mere i munden og har måske nok øje for, det der sker, holder øje med situationen, aflæser rummet og tiden, vi er i, men evner og magter ikke at nå frem.

Mit skrøbelige liv i verden forekommer mig egentlig sammenlignelig med det billede evangelisten Johannes her tegner op. Her kan ske meget godt i samtalerne mellem os, og vi kan drømme om en anden fremtid og tegne håbet op.

Men det er alligevel tankevækkende, hvor umiddelbart lidt, der skal til for at rejse et menneske og forny vores liv. Her behøver ikke dramatiske handlinger af engle med stærke vinger, blot et Guds ord, et menneskeord, en henvendelse som den Jesus kommer med i dag. Et lille spinkelt ord gør forskellen og gør verdenen større, ja gør, at vi som den lamme frit kan gå ud i verden og stole på Guds nåde.

Det ske i Jesu navn.

Amen